

דברי הכפר

השנים שתבאנה מן האור/ דודו

השנים שתבאנה מן החשך

תבאנה צלולות

כזכוכית מתרסקת

בכף-יד

כוללת תנים

להכאיב.

השנים שתבאנה מן האור

מהססות/ תבאנה

כמגע כף ילד

בחדרי-לב חתומים

כאור משוטט מבוש

לברוא מוצא.

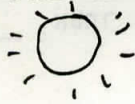
№ 901

11.1.85

מה נשמע?

* חברת חברים מתנדבים/ות עולה כל יום ג' אחה"צ לעזור לטפל, להגיש תה ולשוחח עם החולים.
פעולה יפה מאד.

* ומה עוד יפה? החטיבה לטכנולוגיה בב"ס בכפר בלום נבחרה כאחת מבין 4 שתקבלנה עידוד ותשמשנה לארוח ולדוגמא ביום העצמאות השנה שנושאו - מדע וטכנולוגיה. אריה וולפין - שהוא מבין מנהלי חטיבה זו אומר בגאווה שזה - הישג רציני.

* יפה גם שהמתנדבים חזרו אלינו מן המדבר.

* בית החולים צפת היה גדוש השבוע חולים ומבקרים מכפר-הנשיא. עד שעות קריאת הגליון אני מקוה שרובם כבר חזרו הביתה. בכל אופן - החלמה מהירה לאביבה ג' וטל פלמה, לדורון ולרונית.
לס - שעדיין על הגב! שתהיה בריא.

* ממדור הספורט-הודעות טובות:
2 נצחונות מזהירים בשבת האחרונה: בראגבי על מתחרתנו הקבועה-יזרעאל ובכדורגל על קרית שמונה. בכדורסל אמנם הפסדנו אבל המשחק אדמורים היה יפה והחברה נלחמו (משחק נגד נאות מרדכי שהם בליגה ב' כך שזה באמת...)

* ג'רמי נפרד מאיתנו השבוע לאחר אי אלו מסיבות סטיקים ופרידה... להת'...

* וזה מזכיר כמוכן שבצאן עושים שוב הזרעות, ופחות או יותר חזרו לשיטה העתיקה והבטוחה, לפי יואל - האיל הרציני והחזק ביותר "עושה את זה" 10 פעמים ביום!!

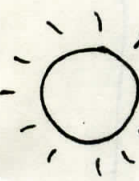
על שיטת ההזרעות המלאכותיות ממשיכים לפתח בינתיים...

* יש כל מני אנשים שהודיעו שהם מתחתנים בשנה הקרובה: טוני ואדם ורוני, עירית, ענת וברברה וחניתה.

שיהיה בהרבה מזל טוב מזל טוב...

ובזה נגמור. שישבת טוב לכולם.

שלכם שלומית ע. ליפשיץ.

חזן-טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

13.1. נירה סולומון

גי'נין ריטר

יונתן כהן (נכד של כהן)

14.1. גירמי גרינברג

אסתר נצר

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

14.1. שריטה וג'יו סינה

15.1. איתן נמלי

17.1. שרית וולפין

19.1. דני סטיל

רות גולן

כפר-הנשיאן כדורגל

כיום מורכבת קבוצת הכדורגל שלנו משחקנים מהמשק ומהאזור (חצור, מחניים וטובא). אנחנו אמנם פתחנו את העונה בצליעה אבל בהמשך השתפרנו, ונצחנו קבוצות, שלא כלן מן הגרועות. ואת השיא ראינו לפני שבוע כשניצחנו 1 - 2 את קרית שמונה שהיה זה להם ההפסד הראשון העונה! בשבת זאת אנחנו משחקים נגד נאות מרדכי אצלם, והם כתוצאה מהפסד קרית-שמונה, במקום הראשון, ויש לנו 50% סכויים לנצח. מי שמעוניין לבוא, מתבקש להודיע לי בהקדם - וככל שיהיו יותר, יגדל העדוד. בהזדמנות זו, אני רוצה להודות מעל דפי דברי הכפר עם סיום הסיבוב הראשון, לישראל הדר ולג'קי עמר וכמובן לצביקה על עזרתם, ולכל האוהדים שבאו לעודד אותנו!.

חן חן והמשיכן לבוא ולעודד אותנו בהמשך המשחקים העונה.

בשם ההנהלה

(איציק)

סוף סוף פזאמה - זשין את לב.

בבקר בהיר של יום שבת האחרון נסעו שמונים איש ואישה - וביניהם שתי קבוצות הראגבי שלנו, הבוגרת והצעירה - לקרב ספורטיבי וגורלי עם הקבוצה המארחת והחזקה של קב' יזרעאל. מעולם לא נסעו כל כך הרבה אוהדים למשחק חוץ. אולי הם הריחו את ריח הנצחון באויר הצח כשיצאנו לדרך והאווירה באוטובוס היתה שמחה ובראש כל אחד המחשבה: "היום זה היום הגדול". הקבוצה הצעירה שבה משחקים נערים מקבוצתנו, מחצור, מראש פנה וקב' מעין ברוך שחקה בהתלהבות אבל נוצחה על ידי קבוצה הרבה יותר מנוסה 0-26. אבל אין שום צורך להתיאש - לקבוצה הצעירה יש סימני קבוצה טובה, ומוראל הבוגרים נשאר גבוה ועלו למגרש ובהחלטה שיש לנקם על הפסד נערינו. המחצית הראשונה הסתיימה במצב 10-6 לטובתינו, וכמה דקות אחרי השריקה לתחילת המחצית השניה צומק היתרון והמצב היה 10-9! אבל לצעקות הבלתי פוסקות של אוהדינו נכנסה קבוצתנו שהפעם פעלה כמכונה משומנת היתב להלוך גבוה, והמשחק הסתיים בנצחון משכנע 31-12! אין מילים לתאר את מה שהתרחש במגרש בגמר המשחק. אנחנו, הקבוצה שלפני שבע שנים נחלה הפסד של 0-70 נגד יזרעאל, נצחנו בשעור שמעולם לא ידעו בביתם. זו הפעם השניה בשבע שנים שיזרעאל נוצחה בבית ומעולם לא בצורה כה צורבת. כל הכבוד לשחקנים וגם לאוהדים שקיבלו פצוי הולם לבסיעתם. בין נקודות השיא של אותו יום בלתי נשכח יש לציין לשבח את אריק, שתפקד ככוון לא נורמאלי עם חבילת "ציפס" ביד אחת ודגל בשניה כשהוא גם משמש מחסום חי לצופים שלא פעם פלשו למגרש מתוך התלהבות. אין פלא שירד מן המגרש באפיסת כוחות.

את אלק שהביא איתו כסא מתקפל ולא הספיק לשבת בו רגע. אני נשבע שהוא גמא מרחק רב יותר מכל השחקנים בפסיעתו העצבנים הלוך ושוב. את אורי שובל שהתאכזב במקצת כי ניבא ציון בהפרש של 20 נקודות והוא עדיין בוכה על נקודה אחת. בפעם הבאה אורי. את ג'ף שהיה מוכן לעזור בדלי חול (כשהיה צורך לבעוט בכדור המונח) ואת האקונומיה ומרטין והבנות החמודות שלנו שדאגו שיהיה אוכל בשפע. את אמנון שהוזמן להשתתף במבחני המכביה (אולי בתוך נוסכניק). את כל האוהדים שצעקותיהם ועודדם הבלתי פוסקים השתיקו כליל את קהל יזרעאל שהיה במצב של הלם.

את כל השחקנים וכל בעלי התפקידים שתרמו להצגת הראגבי נפלאה שזכתה לציון גם על ידי חברי יזרעאל כאחד המשחקים המעולים ביותר שהיה אי פעם במגרשם. היתה זו מתנת BON VOYAGE מצויינת לג'רמי. רק חסרו לנו ארווין (מילואים), יופי ומוסי כדי להשלים את היום. תארו לעצמכם את האוירה באוטובוס בדרך הביתה. השירה והצהלה לא פסקו לרגע. תודה על יום נפלא שהיה כדאי לחכות לו.

מקס חייט

(תרגם: אריק א')

על בר מצוה, הטפה ומסרים בארון המתים

באסיפה האחרונה בדיון שנערך על הצעה להעביר את חגיגת הבר מצוה מסוף השבוע ליום אחד באמצע השבוע, קם חבר והטיח כלפי כותב הטור הזה מילים בוטות: "כל שבוע הוא מטיף לנו על יהדות והנה בהצעה להעביר את החגיגה ועליה לתורה לאמצע השבוע, הוא תוקע מסמרים בארון המתים של המסורה!!". עם כל הכבוד לדובר יש כאן לא רק מה שלמדוני בבית ספר בשעורי תחביר אנגלית כ"מטאפורה מעורבת" (סלט בעברית תנ"כית) אלא גם נסיון להלביש על עבדכם הנאמן מחלת הסכיזופרניה. אבל יש חיוב בכל הבקורת הזאת - ומה לא נאמר על הטור הזה וכותבו העפזו: "בינו לבין עצמו" (מעשה אונניה); "ביני לבינו" (נכתב על ידי אוהבת מושבעת); קוטריזציה; מעליב; מרגיז; משפיל; לא מצחיק; מצחיק; מעורר סלידה; מרדים; זבל - והחיוב הוא שאם לא היה טור כזה בקיבוצינו על מה היו הבריות מתרגזות.

קשה לי להתווכח אם אותן החברות השואפות להיות "מלכה ליום אחד". אם לשפוט לפי הצרות שיש למלכה אליזבת עם בנה אנדרו שאוהב להתרועע עם חשפניות ושחקניות או העובדה שאחות המלכה הנסיכה מרגרט אושפזה כדי שינהחו אחת מראותיה (אזהרה למעשנים רציניים) - לא תמיד כדאי להיות בעל דם מלכוד. אם ברצוננו לשמר על מסורת יהודית הרי מחייב רצון זה קיום מצוות במידה מסויימת. עליה לתורה "כדי שידעו מה זה" או "כדי שיעשה לסבא ולסבתא טוב על הלב" זה מס שפתיים. ובזה שגם בעולם היהודי הנקרא "נורמאלי" קרי מחוץ לקבוץ) בן המצווה אינו מקיים ולא כלום אחרי סיום היום המיוחל ואחרי שנחתו טונות של

צ'קים ומתנות בידיו, אינו מצדיק שנלך בעקבות דבר שמצביע יותר על צביעות מאשר על קרבה ליהדות. כאן אין נסיון לשכנע את הקוראים שהדרך מתפצלת בין הכל או לא כלום. ברור שצבור שמקיים מעט בביתו לא יכול לצפות שבניו ובנותיו יתלהבו מן הירושה היהודית הרוחנית אף אם שנת הבר מצווה היתה חוויה עצומה. אני לפחות עקבי הן ביחס ליהדות והן ביחס לקבוציות: אם מצוות עשה ולא תעשה של הקיבוץ לא מתקיימות כי הרוב רוצה חיים נוחים וחיי מותרות ולעזאזל עם השוויון וערכי העבודה העצמית לא הגיוני שבני אותו קבוץ יאמינו בקבוץ. הצוות שעוסק בבר המצווה השנה מאמין שניתן למלא את המשימות - מצוות שהפכו למעין מסורת בקיבוץ החילוני, לרלוונטיות ובעלות תוכן יותר. הנסיון ידרוש יותר משנה אחת - אין שום נסיון חינוכי המסוגל להוכיח את עצמו תוך שנה אחת אלא עם היה לו מזל מיוחד. לסך המסורתי-יהודי יש מקום נכבד בגישה חדשה זו. הלוואי וכל הורה יירתם למפעל הזה ויעזר בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו. כמה משפטים ביחס לצד בכלכלי. שח לי חבר שהוא סבור ש"מעולם לא שמנו את הכסף לפני האידאליזם" לכן אין היום לחסך כמה מאות אלפי שקלים בצמצום מספר האורחים או הארוחות שיאכלו. ותשובתי לו, וספק אם הקשיב לי, היתה: אינני רואה ברבוי אורחים אידיאל. אני כן רואה אידיאל בנסיון לשוות לכל ארוע קבוצי אופי קבוצי שידבר לחברי הקבוץ. כאשר רבים מרגישים שבר מצווה הופך למעין happening נוסח וודסטוק (Woodstock) האידיאל של כבוד רצונו של הזולת מביא להתנכרות ולמשיכת כתפים ולפליטת משפט כגון "מה לי ולכל אלה שהוזמנו כדי למלא ספסלים ולהביא מתנות?" ועל מתנות מוטב שוב לתת את הדעות. כאן נגמרת ההטפה של השבוע הנלקחת מדברי הנביא: "אוי האוכלים והלא שבעים, אוי המזמינים למען התרומה, אוי האומרים: מתי יבוא החג ונראה תועלת חד פעמית מבן תפנוקנו...?" (חלום יצחק פרק כ"א, ב)

אריק א'

אן פֿאַר אַ חבֿרֿת -

"סוף תקופה"

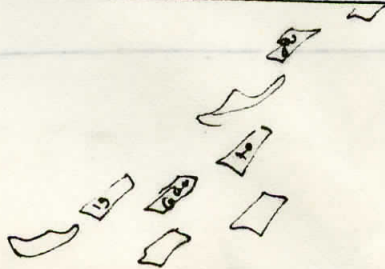

כן, נגמרה תקופה! ולא תחזור עוד!
מי זוכר שהיינו עובדים 8 שעות ביום, 9 שעות, 10 ואפילו 12 שעות ביום!
העיקר שיגמר היום, ושרק לא נאחר לחלוקת הכרטיסים ב-19:30 בערב!
רק בשביל זה רצינו שיום העבודה יסתיים - שנוכל לעמוד בתור אצל וילי. אם
היינו צריכים כרטיסים או לא - היתה החוייה של קבלת כרטיסים אצל וילי!
לא היית גבר אם לא היית מתייצב מידי ערב ומבקש כרטיסים! לא חשוב לאן!
פעמים הלוך ושוב לטיז-אל-נאבק! וילי הנהן בראשו, מלמל משהו בגרמנית עילגת
לעצמו, והכריז 864 שקל - תחתום!

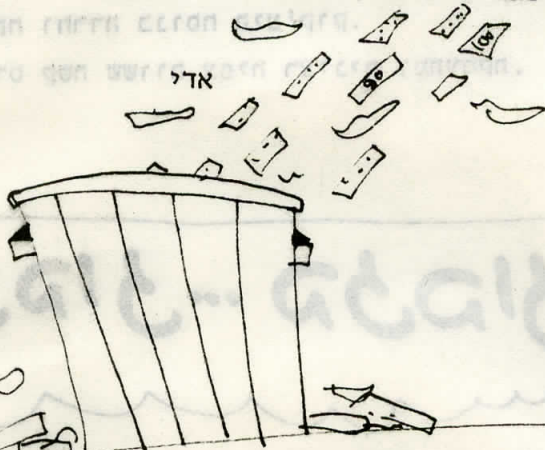
מאז שהוכרזה השיטה, לא היה חבר שלא מימש את זכותו כקיבוצניק, לכרטיסי אגד
חינם! לא רק חינם, אבל אפילו ללא תשלום! או חיוב! איפה נשמע דבר כזה?
כרטיסים חינם! התברר שהרעיון היה כל כך טוב, שלא רק החברים מימשו את
זכותם, אלא גם חברים של החברים! ואפילו החברים של החברים של החברים!
פעם, כשכבר נסעתי באוטובוס, ומסרתי את הכרטיס לנהג, הוא הפך אותו, זיהה
את החותמת של "ועדת חברה-כפר הנשיא", חייך חיוך ממזרי, הרים גבה, והעיר:
"כפר הנשיא! כנראה המשק הכי גדול בארץ!"

בתחילת השיטה, חבר היה נכנס למועדון, מסתכל ימינה ושמאלה איפה יש תור
יותר קצר - אצל וילי או אצל סדרן התחבורה. אם אצל וילי עמדו יותר חברים,
אז פשוט היה מבקש רכב, ממול. אבל במשך השנים, פופולריותו של וילי הרקיעה
שחקים וסדרן התחבורה נשאר מובטל - כי כולם רצו "רק אצל וילי!"
וילי היה אשף עם מחירים. הכיר את כולם! "כמה זה מזכרון יעקב לקיסריה?"
הוא נשאל, ומיד ענה: היום, או מחר?" הוא ידע בדיוק מתי יעלו המחירים, ובכמה
אפילו לפני שהיו מודיעים בטלוויזיה על ההעלאה, כבר היה מצויד בסידרת כרטיסים
חדשים במחירים החדש. לפעמים היה מחליף 3 פעמים בשבוע - לפי קצב האינפלציה!
פעם, הוא החליף, בלי שהודיעו על העלאת מחירים! הדבר הגיע לאזני שר האוצר,
ומיד נתן הוראה על העלאה בהתאם.

כן, הוא הפך לחלק בלתי-נפרד של חיינו, אם אין אני לי - וילי!
אני זוכר שפעם הוא שבת, כי הוא לא קיבל רכב לחדש את מלאי הכרטיסים. אותו
שבוע, סדרן העבודה לא ידע מה לעשות עם כל כך הרבה אנשים פתאום!
ואז יום אחד, הנחיתו את המכה! הגזבר הציע לעבור לשיטה אחרת - כרטיס מנוי אישי.
לכל חבר! איזו חוצפה! לבטל את המוסד שנקרא "וילי". אי אפשר? אפילו אם זה

יחסוך למשק 200 אלף דולר לשנה! אז מה? אני כבר לא מדבר על מה יעשה וילי כל ערב - אבל מה אנחנו, כל החברים נעשה עם עצמינו ב-19:30 בערב? רק שחם וחלילה לא נצטרך לחזור למתחרה שממול ונתחיל להזמין רכב!

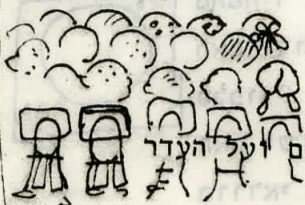
פנית הסרט הלבן

Mr. KLEIN

הסרט: האדון קליין

במוי: ג'וסף לוס

משחק: אלן דילון, ז'אן מורו, סוזאן פלוו, מישל לונסייל.

בדברו על הסרט אמר ג'וסף לוס כי הסרט מדבר על אדישותו של האדם ועל העדר יחס על אנושי כלפי הזולת.

מר. קליין הוא האדם האוניברסלי המבקש להיות אדם אדיש כלפי הסובב אותו. לרוע מזלו הוא מבקש לעשות זאת בזמנים יוצאי דופן: בתקופה שבה הארים הם אלה שנשארים החיים והיהודים הם אלה המושמדים.

תוכן הסרט בקיצור: פריס 1942. רוברט קליין, "לא יהודי", סוחר עתיקות מצליח קונה תמונה של אומן הולנדי מיהודי הנאלץ לברוח. מאותו רגע ואילך, לאחר שקיבל בדואר עיתון יהודי, הוא נחשד כיהודי, הוא מבין שישנו עוד רוברט קליין - יהודי שנעלם, הוא מנסה לגלות אותו וכל העקבות חוזרים אליו. מכאן ועד סוף הסרט עובר מר קליין תהליך שבסופו הוא מוצא עצמו הולך להשמדה

במחנה רכוז, מעודף הזדהות.
בתוך אירועים הסטוריים מזעזעים אלה מפתח ג'וסף לוסי אורה של מסתורין
מתח וחרדה בנוסח היצ'קוק.
סרט קשה ששווה צפייה רצינית ומתעמקת.

ועדת סרטים.

הזבוא... הזבוא...

היום, ברצוני להביא לכם קצת מידע על שיחות טלפון ורשמל.
(1) טלפון; האם ידוע לך ששיחה מקומית בתוך הארץ עולה 25 שקל כל 12 שניות?

בין השעות 08:30 - 13:00 המחיר הוא מלא.

בין השעות 13:00 - 21:00 חצי המחיר.

ובין השעות 08:30 - 21:00 בבקר - 1/6 המחיר.

כמו כן בימי שישי משעה 13:00 ועד יום ראשון ב-08:30 בבקר - 1/6 המחיר

מהמחיר המלא.

האם ידוע למשהו שבחודש נובמבר למשל שילמנו 1,400,300 שקל עבור שיחות
טלפון?

האם יש אפשרות לבקש מחברים במידה וזה ניתן כמובן, להתחשב בדבר? זה
בוודאי יכול להביא לחסכון הכללי.

(2) חשמל: כן, מה עם חשמל? גם שם המחירים לפי שעות ויום.

כלומר הכי יקר נקרא: "פסגה"

אחר כך "גבוה"

ואחר כך "שפל"

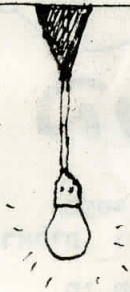
פסגה: בשעות 08:00 - 18:00 - 34,6 שקל לקילו וו.

גבוה: בשעות 18:00 - 23:00 - 24,3 שקל לקילו וו.

שפל: בשעות 08:00 - 23:00 - 20,9 שקל לקילו וו.

בחודש נובמבר 1984 צרכנו - 228600 קילו ווט במש.

כל ילד יכול לעשות את החישוב.

ידוע שמשפחה בקיבוץ צורכת פי 4 חשמל מאשר בעיר. אבל אולי אם נתרגל לכבות את האורות בחדרים כשאין איש בהם, אם לא נשאיר נורות דולקות במרפסות בלילות, אם נאפה עוגות לאו דווקא בשעות הפסגה, אם נפסיק את תנורי החימום בלילה, כשכל אחד מתחת לשמיכה החמה, אם נכבה את המזגנים בחדרים כשיוצאים לעבודה, אם נחנך את ילדינו ואת עצמינו למנוע בזבז, נעזור גם לכולנו.

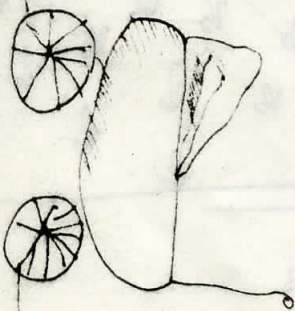
רות גולן.

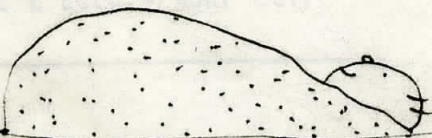
דבר החדשה

קרו לנו כמה תקלות בשבועות האחרונים - הדפסה בלי עיטורים, עלון בלי "מה נשמע" והשבוע העדרה של רות גלעדי דוחה את מועד הופעת העלון לתחילת השבוע הבא. וכל זה בוודאי מרגיז את קוראינו הנאמנים האוהבים לקבל עלון טרי יחד עם הנקניקיות של יום ו' בצהריים. אבל יש בשורה טובה אחת לפחות: מיכל דדוש (גוטר אולי להלן מיכל ג-ד) הצטרפה לשורות המעטרים. מה שחסרים לנו הם כתבים ומראיינים ומתנדבים לימי עיון לעורכים מתחילים. ואף על פי כן שבוודאי תבינו את סיבת התקלה הטכנית שמעכבת את הופעת העלון אתכם הסליחה.

אריק.

לרותי ואיתן, לדבי ושמואל
מ ז ל ט ו ב
להולדת הבת, הנכדה ש ח ר.

השקט ... השקט ... !?

מעטים החברים היודעים על תחביב קטן, שהפך למפעל ואבן-פינה בגננות הישראלית. וכל זאת בכפר הנשיא ע"י אחד מחבריו.

מי מאיתנו לא עבר ליד אותה גינה אשר בצידו הצפוני של חדר-החולים ומול הספריה, כן אותם עצים (ברוש) מוזרים, בעלי מיגוון של ירוק, צהוב, אפור ועוד, הלא הם ה"יוניפרים".

תחילת סיפור ה"יוניפרים" בכפר הנשיא מתרחשת ב-WINSTON SALEM שכארה"ב הרחוקה. חברנו יוחנן מתאהב במבט ראשון באחד מאותם צמחים אלו, אשר יופיים אינו יודע גבול וצריכתם לתנאים כ"כ חסכונית.

הזמן עובר מאז אותו מפגש רומנטי בארה"ב ובינתיים הספיק חברנו להגיע למקומות המשובים והמרוחקים ביותר בארצנו הקטנה, מקומות שאנו קצת מתקשים למצוא על המפה, אך הוא בשלו, וכל זאת עבור איזה זן חדש של "יוניפרים", שרק אצל יוסקה אפשר למצוא. את יהודי אתיופיה הביאו במסחרים על גבי מטוסים, אך אתם לא ידעתם שגם אצלנו ישנם דברים אשר אינם מתרסמים, כן כאלה מבצעים שהשתיקה יפה להם. מאנגליה הרחוקה נשכרו בני לוויה, אשר באמתחתם מוסתרים היטב ובשקט זני "יוניפרים", שלראשונה מובאים לארץ הקודש, הישר אל כפר הנשיא.

יש הנוסעים לפריס הרחוקה, כדי לראות תערוכה אשר הינה זרם חדש באומנות או לטורונטו הקרה, כדי לראות זאת באדריכלות. ואילו כאן בארצנו ישנה תערוכה כל השנה ופריצת דרך באדריכלות גנים ישראלית. לא רק תערוכה, כי אם מוזיאון יחידי בארץ לזני ה"יוניפרים". בארץ כולה ישנם כ-25 סוגים של יוניפרים - זוחלים, שיחים, עצים, צהובים, כחולים, אפורים וכו'. בכפר הנשיא ישנם כ-18 סוגים והשטח המרוכז ביותר שבו מגדלים יוניפרים. בעולם כולו ידועים כ-500 סוגי יוניפרים.

עברו כ-10 שנים מאז החל יוחנן בתחביב שנהפך למפעל ומרחוק כבר באים חכמים ללמוד ולראות, ממכללות ידועות ואוניברסיטאות רחוקות. ואין איש אשר לא ימצא "יוניפר" אחד אשר ישבה את לבו ויתאים בדיוק לאהבתו.

לא היה בכוונתי למלא שורות בעט, כי אם לזרוק אור על תחביב שנהפך לחלק מחייו של אדם החי בתוכנו. זוהי הזדמנות עבורי לתת בידכם מעט סקרנות ורצון לדעת, ויותר מכל פקחת עיניים לגינה מיוחדת זו, המכילה את מספר ה"יוניפרים" המגוון ביותר בארץ.

פתחו את הלב והעיניים!

שבת שלום

י נ י ב

נ ר - זיכרון

כ"ג בטבת - אסתר בנדר

און ופאתן צב'ס

מאחר שנקבל אולפן קיץ בחודשים יולי, אוגוסט, לא נוכל לצערינו לקבל באותה עת אורחים של חברים להיות מתנדבים.

עמכם הסליחה,
קרול ובוב.

כשסיכמתי את השנה שחלפה בעבודתי, כמטפלת במתנדבים, מצאתי שבמשך השנה עברו דרך ידי 94 מתנדבים מהם 48 בנים ו-46 בנות מהם היו 48 יהודים ויתרם שלא מאנשי שלומינו.

בחלוקה לפי ארצות המוצא, מהווה הגוש הדובר אנגלית הרוב המכריע מבין אלו שמגיעים אלינו, וזה לפי החלוקה הבאה:

37	אנגליה
2	ווילס
3	סקוטלנד
1	צפון אירלנד
11	ארה"ב
10	דרום אפריקה
10	אוסטרליה
3	קנדה
4	ניו זילנד
81	סה"כ

מיתר ארצות העולם באו: ארגנטינה 1

מקסיקו 2

ספרד 1

צרפת 1

דנמרק 2

היו גם כמה ילידי הארץ-6

סה"כ 94

קרול ל

הודעות

מרפאת ערב של האחות

החל מ-6.1.85 אנו פותחים את המרפאה

בימים א', ג', ד' בשעה 18.00 - 18.30

בימים ב', ה יכול מי שזקוק לאחות
לכוא בשעות הקבלה של הרופא -
15.00 - 17.00

עובדי המרפאה

דירה בתל אביב

ועדת החברה מקוה לפתוח את

הדירה בתל אביב בשבוע הבא.

עד חודש יוני הרשום לדירה יהיה

אצל הלן לוי. כל מי שרוצה

להזמין מקום, מוזמן לגשת אליה.

פרטים נוספים יפורסמו בקרוב.

שוש ס.

חברים וחברות!

זה כבר כמה חודשים שאנו ניגשים לדיסקו-
טק ומוצף שם מים. יש חורים בתיקרה
והמזרונים רטובים.
ביום חמישי 3.1.85 היה שיעור מחול.
הגענו לדיסקו והיה שם מוצף מים. 25
דקות עבדנו כדי להוציא את המים.
אנא שימו לב ותעשו משהו בנידון.

בתודה רבה
(עדית, קטי, יעלי וענבל ע.)

הודעה

בכל ענייני ועדת בנים, נא לפנות

לאדי עד להודעה חדשה - ואנא, לא

להטריד את אביבה.

תודה.

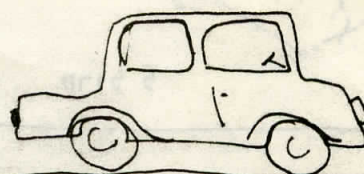
סדור תחבורה

מהשבוע הבא סידור התחבורה יערך

בימים א-ה בשעות 18:15-18:45 במשרד

בימי ו' בשעות 20:00-20:15 במשרד

בימי שבת בשעות 12:30-13:00 במשרד

תודה

טובי

נסיעה מאורגנת לתל-אביב

קיבוץ אילון החליט גם שהצמצום לא רק ייעשה אלא גם ייראה, הן בענייני נסיעות לחו"ל והן בנסיעות למרחקים קצרים יותר. "אצלנו יש מאגר של רכב. מנהלי המפעלים נרשמים אצלנו בסידור התחבורה בראשית השבוע ומזמינים רכב על-פי צורכיהם. לדוגמה, בראשית השבוע הזמנתי רכב לתל-אביב, וכמוני עשו מרכז המשק, הגזבר ועוד. היום אמרה לי סדרנית הרכב שכולנו נצטרך לנסוע ברכב אחד לפחות עד לתל-אביב. עד כה לא היה מקרה שרכב מאילון נסע בתפוסה חלקית. במרחקים כאלה, עד תל-אביב, לא מתחשבים בתפקידו של האיש. הנסיעה עד תל-אביב מאורגנת ושם, מי שיזרקק לכך, יוכל לנסוע במוניות אם הדבר מאוד רחוק וחשוב. אנו משוכנעים שהעניין חשוב, לא רק מבחינה כלכלית אלא כדי להוכיח לחברי הקיבוץ, שמהם תובעים צמצומים, שאין בזבוזים בין המנהיגים". אומר עופר בחיור. ארי אבנט, מוותיקי הקיבוץ, רכז ועדת צריכה מקומית, אינו סבור שלמרות הצמצומים חלה ירידה ברמת-החיים בקיבוצו. "לדעתי, הצמצום בהוצאות החברים לא פוגע ברמת-החיים. אם בקיבוץ מקפידים לשנה נסיעות לחו"ל, אין משמעות הדבר ירידה ברמת-החיים. רמת-החיים שלנו קשורה ברמה התרבותית, החברתית ולא בסכומי הכסף שמגיעים לחבר. בקיבוץ, בניגוד לאדם הפרטי בעיר, לא עומד האדם בודד מול הגזרות הכלכליות. המשק הקיבוצי בנוי כך, שגם אם רמת הרווחיות יורדת, הוא מסוגל עדיין לשמור על רמת-חיים סבירה. שכיר בעיר הוא חסר-אונים אם הוא מובטל. אך לא כך בקיבוץ, המסוגל בהחלט להיערך כך, שלכלל חבריו תהיה תעסוקה. באילון, בדרך-כלל, מקבלים בהבנה את ההיערכות החדשה והצמצומים, כדברים הנעשים לטובת כלל החברים".

שוברי נסיעה

מילואים

חבר שיוצא למילואים
וקוסע באג"ד, חייב להשתמש
בשובר הנסיעה (ולא בכרטיס
המנוי) ולהביא את השובר
המקוקב יחד עם תלוש
המילואים, לגרשי בהנה"ח.
אז מקבילים החזר נסיעות
מאג"ד תמורת השוברים
המקוקבים.

דו"ח משיבת וועדת כוח-אדם מיום 31.12.84

נכחו: מיכאל ד', דודיק, הרי, מיכאל כ', מיכיל, יניחה.
נעדרו: פרנקי, לס, ארויז (מילואים)

1. הוחלט לקבל המלצת וו. חברה להכיר בפעילותו של ירון ס' בנגריה בימי שבת, כמסירת שבת.

2. למסי ד' אושרו 3 ימים לסריגת ילדים, לפי בקשת מחסן הילדים.

3. התנהל דיון עם נציגי וו. הנעורים - שלומית ומרים, בקשר לשחרור ילדים מיום עבודה. וו. כוח אדם הדגישה, שימי עבודה של ילדים מהווים חלק מתכנון מערך כולל של המשק שבסמכות הוועדה. יחד עם זאת, בעקבות ברורים נוספים בשאלת הסמכות, יובא הנושא לדיון עקרוני ולהכרעה במזכירות.

החלטות קודמות שלא פורסמו עד כה

1. איזק פ' - עם סיום עבודתו בחדר-האוכל יעבוד כחצרן בתי-ילדים.

2. משה ג' - נכנס לעבוד בענף הכוחנה.

3. מיכל ע' - נכנסה לעבוד בפעוטון "פרפר".

4. יניחה נ' - חזרה לעבוד בפזיוטרפיה.

5. מיכל ד' - נכנסה לעבוד בגן "רימון".

6. אדם מ' - עובד בחדר-האוכל.

7. יעקב ד' - נכנס לעבוד בלול לחקופת נסיון.

להוריד את הקליפות

..הכישלון של הסאטירה שלנו, הוא בכך שאהבו אותה. הקהל לקח אתה כהישג אישי: הנה, עוד משהו שעשינו", כך מסביר דוד פלמה (כפר-הנשיא) את ההצלחה המפתיעה של המופע הסאטירי, שהועלה בחודשים האחרונים על ידי קבוצת בני קיבוצים ובימים אלה יורד מהבמה

....מדינה מטורפת משתוללת בחוץ רוצחת עצמה מתוך רחמים. אך כלום לא חודר לשלוות הקיבוץ כולנו אוכלים ועובדים וישנים..." המדינה מתחמקת לי בין הידיים כי אנו עם הראש עמוק בחול הרי בברכה חיממו את המים ובכליבו הכל עוד עולה לי יותר בזול..."

זהו אחד הקטעים החזקים במופע מחאה, המועלה על ידי בני קיבוץ צעירים, המעורר תגובות נלהבות בקיבוצים ובכימונות כנסים בהן הועלה בשלושת החודשים האחרונים.

חברי הלהקה, שמקוצר זמן נאלצו לרחות חלק גדול מההזמנות להופעה, זועקים בשירה תוקפנית וחושפת: די בשאננות, די בקונסנוס הקיבוצי, המחניק את הכל. והדברים אינם נשמעים בנאומי עסקנים עיפיים, אלא מפי 7 חבריה צעירים בערב תיאטרלי של קברט סאטירי.

....איש צעיר מבזבז את הזמן מכונת עבודה אדישה איש צעיר במסלול מתוכנן של שינה, אכילה, עבודה..."

השבוע התפרקה הלהקה, כשגרמה, שעדיין יש לה מה לומר.

רגע לפני שישקעו חכריה במסלולים קיבוציים שונים, ניגשנו אליהם לשמוע קצת על להקת המחאה, הראשונה מסוגה בתולדות התנועה הקיבוצית.

שתי צפורים חמקניות נלכדו יחדיו בלהקת

"הקברט הסטירי" — מספרים שניים ממתחיליו: עלי דור (הזורע, רכז ח"ץ הקבה"א): "לאחר שעייפתי מלדבר בסיסמאות אל ליבותיהם של צעירי הקיבוצים, מלנסות לעורר אותם לחיים, מלהוכיח להם, שהקיבוץ הוא יצירה בחיתוליה ולא מוגמרת, כפי שהם נוטים לחשוב ולנתב בה את חייהם — במקום לקום ולשנות.

לאחר שנשמעתי לעצמי כמו תקליט מקולקל, מרקלם סיסמאות לאזניים ערלות, עלה בדעתי, שחייבת להיות דרך אחרת להגיע אל הקיבוצניקים. דרך שתביא אותם לגירוי מחשבתי.

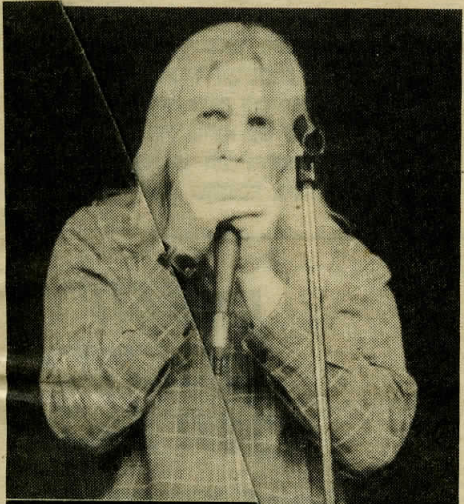
אז — לאחר מחשבה רבה, הגעתי למטע התפוחים של קיבוץ סאסא. שם בינות לעצים מצאתי את התשובה. רועי רשקס. "משוגע הכפר — לך אליו הוא כותב שירים בלי סוף", נאמר לי. רועי הכיבא בפני מחברת עבת כרס, גרושה בשירי מחאה קשים על מלחמת לבנון. חשבנו, שאם באמת רוצים לגעת בליבו של הקיבוצניק, כדאי לדרת נמוך יותר ולהגיע לחייו היומיומיים. ביקשתי מרועי שיעשה מאמץ ויכתוב שירי מחאה על קיבוצניקים וקיבוץ."

רועי רשקס: "תוך שבוע הגשתי להם את השירים. אמנם התאכזבתי במידה רבה, מכיוון שנראה לי, שלבנון זהו נושא מספיק כאוב כדי להקפיץ את החברה. אחרי הבחירות האחרונות והתחזקותו של כהנא הצטברה אצלי המון אנרגיה שלילית. הרגשתי, שאם הייתי הולך להפגנות, הייתי מחלק שם מכות על ימין ועל שמאל, משתולל ואולי יורה. אני לא אוהב ללכת להפגנות.

נראה לי, שמצאתי את הדרך הנכונה לפרוק מתחים. כשאני רוצה "לפרק" משהו (את שרון, למשל), ללוש אותו — אני כותב שירים. החלום שלי היה, שבכל הפגנה יעמוד כל מחנה בצד אחד וישיר את שירו. שיר שיביע את דעותיו ורגשותיו. יהיה לזה הרבה יותר תועלת מאשר לצעקות אלימות... הרוב הקיבוצי, אף הוא אינו אוהב להשתולל בכיכר מלכי ישראל. הוא יושב בביתו ושותק. חשבתי להעיר, לנער בדרכי, שההמון הרומם לא יהיה כה רומם. לכן הסכמתי לבקשת ח"ץ הקבה"א. ישבתי עם גרשון, שגם הוא מחברי הלהקה, וחשבנו: מי אנחנו, איך אנחנו נראים, מה אנחנו עושים. וכך נולדו השירים."

..הולכת לאיטה כבדה ומדולדלת"

האורות מתרכזים בדמות הנראית כאילו היעה מקברט צרפתי. ענת מירון, לבושה בשחור-ובע

משה אופנהיים, מנצח ליהו, המנגן במפוחית

לראשה ובירה העפה בכפפה לבנה היא אוחזת במקלי-סבא. בקוללול ובתנועה זריזה היא פותחת את המופע. לרג נראה, שהיא מחפשת את שאר המשתתפים, ופתאום, קופצים חמישה צעירים מקופסאות קיון צבעוניות, העומדות על הכמה. הם נראים מחדים ומבוהלים. ענת מנסה לדובב אותם, אך לא הועיל. היא נכנעת, ובתנועות נמרצות סות את אותם מאחורי גדר.

הם מציבים לחיים, מרצים ובטוחים. דוד פלמה, חבר קיבוץ כפר-הנשיא, ביים את ההצגה. קיבוצניקים, המרגישים בנוח רק מעבר ל — זהו רעיון שאותו רצה זמן רב לזעוק על מנה.

35 יום בכלא על סירוב לשרת בלבנון, פעילות אינטנסיבית בתנועת "יש גבול" וחוש של אמן — הביאוהו לביים את המופע ולכתוב בו קטעים רבים. איתו משתתפים גם גרשון מדר, בן כפר-הנשיא, אדם מדר, אחיו. שניהם כתבו את רוב הלחנים לשירים.

הסלסולים העליונים בשיר:

קדימה אנשים אוטומטים לקרב

לבו למותכם בשורות

לבו אל האש

וישוב ניפגש

על תלולית שבבית הקברות

מילותיו הסרקסטיות של השיר מבליטות את כשרונם של השניים. עם החבורה גם משה אופנהיים, מתנדב מניר-אליהו — המנגן מפוחית, וכן ניר פדרסון מכפר-הנשיא, השר ומשחק על הבמה.

"אני מודע לעובדה, שאין באומנות המחאה כוח לשנות הרבה", אומר רועי רשקס מסאסא (משמאל)

לרוב עם מישוה שהטיל פרובוקציות מכוונות באחרים היתה שתיקה. שתיקה מתוחה, המר בעד עצמה. ח"ץ הקבה"א ראג תמיד להשאיר שכלשהו בשיחה כדי למשוש את הדופק".

— מה כוחה של המחאה ומי הם המוחים. הם טובים מהשאר?

טענה זו נשמעה לא פעם, ומחנכת צעירה במחינוכי הסכימה להרחיב בה. —

— "זו היתה מחאה על כל קיבוץ וגם הקיבוץ שלי. אך תופעה של צעירים, הערים למה שקורה. — זו תופעה חולפת, הם לא יישארו ערים זמן רב. הם ישקעו בבוץ.

... כמה שזה דומה למחאה שלי בזמנו. גם אנחנו חשבנו על מרד. נסענו לאביטל גבע, שיעזור לנו בחיפוש פרוייקט להגשמה. אך הוא אמר: עזבו, זה יעבור לכם... עיצבנו אותנו כל כך. אך הנה זה עבר. כיום אני מדברת לחניכים שלי: תגלו צבע, תהיו מישוה. אני מודעת לכך, שאני לא רוצה שהם יהיו כאלה, ושישירו עליהם שירים כאלה, אבל..."

אין פרות קדושות. הן נשחטו

רועי, גרשון, אדם, ענת, ניר ומשה — מה הלאה? הלהקה מתפרקת לאחר שלושה חודשים וכ־30 הופעות. ענת הולכת ללמוד תיאטרון, וכשלומדים תיאטרון אסור להופיע. גרשון נוסע לחו"ל. אדם מתחתן — עם ענת. גם רועי מתעתד לצאת ללימודים — במידה ויאשרו לו. כל אחד לדרך.

החבר'ה חוזרים למסלול, מסלול של בני

"הם ישקעו בבוץ"

ובכל זאת, היו תגובות שונות: בקיבוץ גת יצאו מאמרים נזעמים בעלון על הדמויות המתוארות בשירים. בדרך התעוררה שיחה עניינית ביותר על בעיות הקיבוץ בעקבות ההצגה. בעיות וחוככים בין ותיקים וצעירים ונטילת האחריות בתפקידים מרכזיים. "בכל שיר אני מוצא משהו מעצמי", התוודה צעיר באחד הקיבוצים בפני רכו הח"ץ. ואחרים הצביעו על חבריהם: "זה בדיוק הוא".

מוזכירי קיבוצים חזרו והתקשרו לבקש הופעה נוספת בקיבוץ למאחרים. טענו, שהחברים היו נלהבים ביותר ושיחות בארוחות הבוקר נסכו סביב המופע...

— השגתם את המטרה?

רועי: "אני מודע לעובדה, שאין באומנות המחאה כוח לשנות הרבה, אפילו איש גדול כמו ברכט — אומרים, שאף לא גרמני אחד שינה את צבע חולצתו, אחרי ששמע אותו. אך אם זה עורר אנשים לחשוב, להסתכל על עצמם במבט שונה — דינו".

את השיחות שלאחר ההצגה אירגן ח"ץ הקבה"א. אף הן עברו תהליך ושינוי.

עלי: "בתחילה השתתפו חברי הלהקה בשיחות בקיבוצים. מהר מאוד נוכחנו לדעת, שתשומת הלב נסבה אליהם אישית ועיקר הבעיות שהם העלו נשכחו. השיחה פוספסה. לכן הודענו לקיבוצים, שהם מארגנים את השיחות — וכך באמת הגענו למיצוי הנושאים ולתחושה שקלטו את המסר. היו קיבוצים, שבהם התנהלה שיחה שוטפת,

כפר־הנשיא אישר ל־5 מחבריו "לכבוז" את זמנם על בימות הקיבוץ. "זהו קיבוץ נחמד", טוען דודו. אך יתרה מכך הוא רואה בזאת גאווה קיבוצית: "הם משלנו..."

במשך שלושה שבועות עברו על ההצגה. מ־6 בבוקר עד 12 בלילה. הופעה ראשונה התקיימה בהזורע. "אנו מעדיפים לשכוח אותה", מציין רועי. עם הזמן התבשלה ההצגה, קיבלו הערות והארות, עד שהיום יש תחושה של מופע מגובש וטוב.

אחת ההערות הבולטות יותר היתה: למה אין אף שיר על בת הקיבוץ?

רועי הפשיל שרווליו ובמהירות הוציא מתחת ידו את דמותה של בת הקיבוץ:

"הולכת לאיטה, כבדה ומדולדלת. בדור בשר שלא אוהב, שלא חולם. חלום אבוד מאחורי סינר של מטפלת חלום קטן שלעולם לא יתגשם..."

ומחזאות הכפיים מקבלות בהתלהבות את השירים. עם הקצב הן נמשכות ומלוות אותם עד סופם. הקהל אוהב את השירים.

דודו: "הכישלון של ההצגה הוא בכך שאהבו אותה. ציפיתי שהיא תעורר אגרסיה. הקהל לקח אותה כהישג אישי: הנה עוד משהו שעשינו. הישג של כולנו".

רועי: "לא קרה, שקם מישוה להפסיק אותנו, או שהיו קריאות ביניים נזעמות. לפעמים, נראה לי, שהקהל לקח את השירים כבידור גרידא. כל מה שהיה לאנשים לומר זה: "כל הכבוד שעשיתם את זה". אך אולי זה גם תוצאה של חינוך קיבוצי."

ענת מרון. החברה חוזרים למסלול של בני הקיבוצים. שהם כה זועקים נגדו.

הוא גם יוסיף לכתוב על קיבוץ, על ח"ץ אפטי, שלא עושה כלום. שסותמים לו את הפה עם עוד טלוויזיה, או נסיעה לחו"ל. על הבנות, שהוא מגדיר: "עבר שכבר שמח להיות משועבד". על המוסד החינוכי: "אני חושב, שאדם אינו יכול להיות מסופק, אם לא הרס מוסד-חינוכי אחד בימי חלדו." מה פתאום, למה ואיך — בתוכניתו הבאה... גם עלי דור אינו רואה בסיום ההופעות סופה של דרך, אלא תחילת נביטה חדשה, ניצני מחשבה חדשים, המתחילים לפרוץ את חומות הקיבוץ. הישובים התעשייתיים, לדבריו, יפלו אט אט לידיים צעירות יותר, מהפכניות. "אני אשתדל בכל דרך של גירוי להמשיך ולהוריד את קליפות הציניות והאוטיות מהצעירים".

אמנם רמת הסאטירה וההריפות במדינה הגיעה לדרגה כזו, שקשה מאוד לרגש אנשים באירוע סאטירי (שלא לדבר על "החדשות" היומיומיות, ש"אם רק נוסיף להן לחן מתאים — הן יישמעו כשירת מחאה מובהקת" — רועי).

אין פרות קדושות — הן נשחטו. פעם, צה"ל היה פרה קדושה. אחרי יום כיפור היא נשחטה. פעם, תחת הכותרת של בטחון המדינה ניתן היה לשים הכל. כיום זה שונה לחלוטין. מסתבר מכך, שאנחנו בבעיה לא קטנה.

"אך בכל זאת, לא אפסיק במאמצי, ואם על ההופעה הזו המשיכו לשוחח במשך כמה ימים — סימן שאנחנו בדרך הנכונה, וכבר בספטמבר אנחנו מקווים לצאת עם משהו חדש..."

הקיבוצים שהם כה זועקים נגדו. אך לא בדיוק. רועי רק בתחילת דרכו. עדיין חולם לשנות ולהציל את העולם בעזרת שירי מחאה. הוא ימשיך לכתוב על לבנון ועל כהנא. וסומך ידו על שרון, שיספק לו חומר לחריזה. "שרק לא אצטרך לחרוז את סוריה במלות השירים הבאים".

"היום, לאנשים שאינם אלימים, אין דרך להביע את זעמם. המצב רע, אך אם אתה לא בראש של להרכיץ לשוטרים, או לפוצץ לכמה ערבים את הראש מול כתי קולנוע בשבת — אתה עומד מול העולם שעושים לך בלי כל התגוננות.

אני לא רוצה להגיע למצב, שבו בגיל 120 אתייצב מול אלוהים ואומר לו, שאני מחזיר לו את העולם בדיוק באותו מצב שקיבלתי אותו. אני רוצה לתרום תרומה צנועה בדרך שאותה אני יודע".

החלום האמיתי של רועי, זה לכתוב טוב. לדעת לתרגם את רגשותיו לכתיבה. בשלב זה הכל יוצא מחאתי, "אולי זה הגיל לשנות את העולם" — הוא מתנצל קמעה. "כיום זו מחאה, יכול להיות, שבשלב מאוחר יותר אשתנה, וכך גם היצירה".

אך הוא מבטיח לא לסטות מהדרך וליפול למה שנקרא "השיר הקליט" — זבל סינטטי, לדבריו, שהולך היום בשוק. הוא קורא לכל אמן לתרום את הכישרון שלו לשיפור פני הדברים ולא לבזבזו על שירים בנאלים ופשוטים.

"נמאס לי מהשירים העליונים האלה, כשלכל האנשים בא לבכות..."

את הקיבוץ הוא מצייר לעצמו כשיח תות שדה, השולח שלוחות שונות למרחוק. בכל שלוחה אנשים שונים. באחת אומנים, בשנייה אנשי תעשייה, באחרת אנשי צבא, וכו'...

דליה הלפרן

החברה חוזרים למסלול של בני הקיבוצים. שהם כה זועקים נגדו.

החברה חוזרים למסלול של בני הקיבוצים. שהם כה זועקים נגדו.

החברה חוזרים למסלול של בני הקיבוצים. שהם כה זועקים נגדו.

נות.
רת
ליח

זאב

וסד

על

הח

זיה שחור

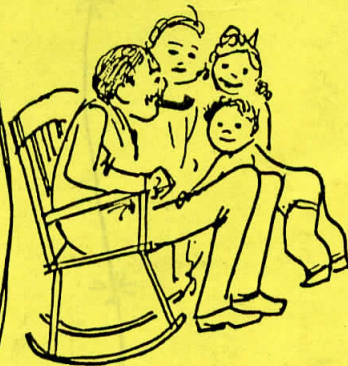
שר
יני
את
קא
מס
מזכ
לם
וא

ים

PARENTS PAGE

21st June, 1985

WHAT'S NEW !!

The family Chait seem to be changing guard - Max, the father is in Canada, while his son Danny is here on a visit from South africa. - good to see you Danny.

Henry and Jeff finished finally in 5th place in the national bridge tournament and Kfar Hanassi has benefited by their \$100 prize money.

Telephones - like wives - are now indispensable! Gaby warns us not to buy press-button models as the 'phone company will soon offer them at a reasonable price, including guaranteed service.

The Ethiopians are here - three are working at the factory and have strange tales to tell of their journeys here.

Angie, the econom, has brought olive oil into our lives. Udi Agam says it is good in salads, on bread, as a sun oil and even to drink - "le-chaim", Udi

We wish Dave Levy who is in Rambam hospital, a speedy recovery and hope to see him at home soon. Michal, Mossy, Tommy and Johnny are happily on the mend now.

In the kindergarten the children were asked what they would like to be when they grow up - young Eitan Mashian said that he wants to be a worker in the factory and an actor. When questioned on how these two professions would go together he answered - No problem, I'll be a worker in the factory in the morning, and I'll be an actor in the evening.

The film this week is called " MUDDY RIVER". It is a Japanese film and was nominated for an Oscar. The film played for a long while in Tel Aviv and was not lacking in audience. You are promised a worth-while experience.

Tony, in charge of transport, asks people please not to call him at home, but to come and see him at the proper time every day i.e. 18.15 - 18.45 in the office, in order to arrange for a car or lift.

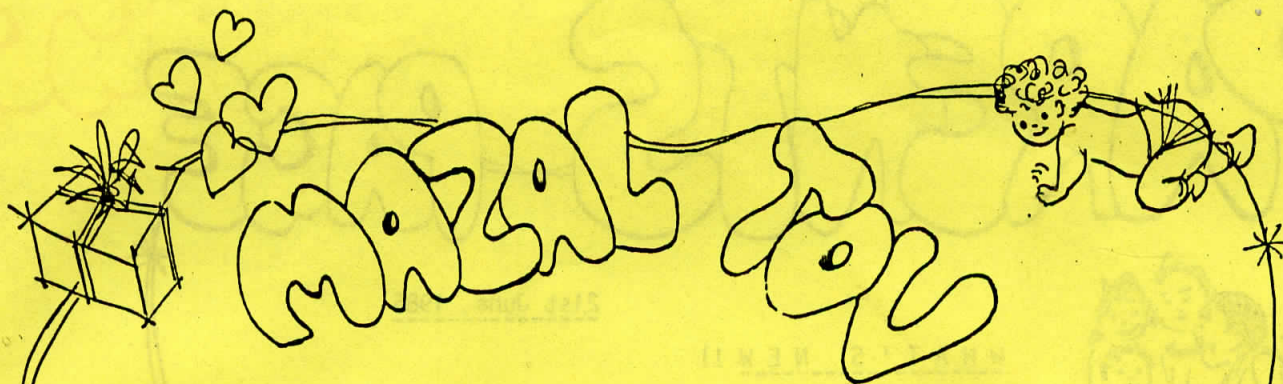
If you have a problem with your glasses, you may call Becky at work during the morning at no. 936 or put a note in her post-box - no. 5 or come to her house in the evening between 17.30 - 18.00.

SHABBAT SHALOM *****

P.S. Issy's telephone has disappeared from his office - Anyone knowing anything about its whereabouts please contact Gabbi or Issy immediately.

"HELLO, HELLO, HELLO!!"

BIRTHDAYS

#####

- 23.6. Adam Mader
- 24.6. Rut Ney
- 26.6. Zvi Levinson
Nava Ben-Chaim
Ofira Wolfin
Sela Cina
- 26.6. Chedva Wolfin
Dina Honig
Avi Robinson
Shabi Mizrachi
- 27.6. Avishai Pearlson
Zvia Gruenberg
Nave Agmon
- 28.6. Mrs Claire Ney
Leah Katz
Segal Hadar
Omri Kop
Avital Pelser
- 29.6. Rene Tene
Issy Devon
Mrs Lily Reznick
Itai Sela
Einat Martziano (grand-daughter Gershman)
Matan Nemenov
Yam Cina (grand-son)
Dina Bror

ANNIVERSARIES

=====

- 26.6. Laura & Yigal Neimark
29.6. Tamar & Aryeh Wolfin

BIRTHS

To Tamar & Oran
Jeanette & Colin
Edna & Alec, Sabta Celia &
all the families.....
on the birth of their daughter
grand-daughter & great grand-daughter.

To Max Chait on the birth of
his grand-daughter in Canada.

PARENTS PAGE

22nd February, 1985

NEWS OF THE WEEK

#####

++ It's the first of Adar today, the month of Purim, and according to Jewish tradition the whole month should be one long feast, until you can't tell the difference between Mordechai and Haman. So, get your masks ready!!

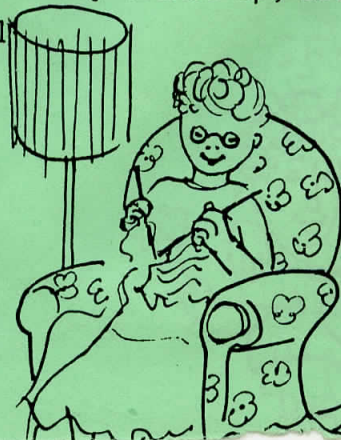
++ There is a suggestion by the dog committee (yes, there is such a thing!) to build kennels for dogs whose owners can't take care of them during the day. I'm sure anybody who has tried to climb the dining-room stairs between wagging tails and threshing legs, will agree with this idea.

++ Our school children are doing a project on Ethiopian Jews, and amongst other things will be coming to people's houses to collect "presents". If you have any spare books, vases, table cloths or such-like, please put them aside.

++ Shoshana Sharky is home from hospital. Ruti Jackson and Johnny Frank are at present in Tzfat hospital. We wish all of them a speedy recovery and of course also to the many people suffering from flu just now.

++ Bet Blond is back in business. Pessach is already booked up, but before and after there are still rooms vacant.

P.T.O.

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

24.2.85 Paul Bilgory
Yariv Primost
Yona Oren (Raines)
Osnat Beller (Tenne granddaughter)

25.2.85 Yosepha Schwartzman
Orna Nemenoff

26.2.85 Ofir Oren (Raines grandson)

27.2.85 Hadassa Rizelstein (Ben-Natan)

29.2.85 Yoseph Hatzor

1.3.85 Dorit Chayat

2.3.85 Aviva Epstein

+++++

SHABBAT SHALOM

Inge

דו"ח משיבת וועדת המשק מיום 28.12.84

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', הרי ל', גדי ע', מיכאל כ', יענקל מ', רימוןד ג', נתן ב'.
נעדרו: יאיר ד' (מילואים), אורי א'.

1. אוטומציה לשטחי שלחין בבית

לאחר מספר דיונים ומשא ומתן ארוך עם ספקים סוכס לאשר השקעה בסך \$90,000. השקעה זו הכרחית עקב המרחב והפיזור הגדול של השטחים - כ- 2700 דונם המושקים בבית. ההשקעה כדאית בשל היסכון בימי-עבודה, במים ובאנרגיה כתוצאה מבקרה יעילה של מערכת ההשקאה הקשורה במכון השאיבה.

2. אישור רשות של 664 דונם שלחין בבית

בהמשך להכשרת קרקע להבטחת הרחבת שטחי השלחין, הוכשרו בתשס"ד 664 דונם החיבים רשות. סה"כ ההשקעה \$ 248 אלף (ראה פרוט בדף המצורף). חוספת זו תאפשר זריעת כ- 2150 דונם כותנה. פעולת הרשות נמצאת כבר בעיצומה, כדי להבטיח השקאה בתחילת מאי.

3. אפשרויות שונות לפתוח המפעל עקב יציאת השלוחה לחצור

וועדת המשק התייחסה לדף "הערות למבנה המפעל אחרי קום מפעל הצנרת" (ראה דף מצורף). התקיים דיון מעמיק באפשרויות שהציג מיכאל כ'. היות ובחירה באחת מהאלטרנטיבות שהוצגו קשורה בהשלכות כלכליות וחברתיות, סוכס לקיים דיון נוסף בוועדת המשק ולאחר מכן דיון מסכם במשותף עם המזכירות, כדי לגבש המלצה לאספה.

4. דו"ח על ההתקדמות בהקמת השלוחה

אומי דיווח על האישור שהתקבל מסגן שר האוצר להפעלת התקציב להמשך תקין בהקמת מפעל הכונים צנרת.

פעולות לעתיד

- * תכנון ההעברה - 1.10.85.
- * כדיקה מעמיקה יותר של התוכנית הכלכלית.
- * תכנון העבודה: תכנון מפורט של הפועלים שיעברו תפקיד, הכשרה מתאימה וכו'.
- * כוח-אדם של המשק: ניהול יצור, שיווק כללי וכו'.
- * פיתוח מוצרים ופיתוח שוק.
- * תכנון היקף סל המוצרים אחרי 1986/7. בשלב זה מדובר בסכום שבין 5 1/2 מליון לבין 6 מליון \$ ייצור שנתי.

לקראת דיון בוועדת המשק 21.12.84

תוספת שטח כותנה בית
אומדן השקעות עבור הכנה ורישום השטח

סעיף	בדולרים
1. מערכת טיפטוף	133,000
2. קוו צנרת פלדה	25,000
3. קווי צנרת P.V.C. תת קרקעי (קווי ברזים)	48,000
4. פירוק והרכבה מחדש + תוספת גידור	17,000
5. שינוי בוסטר חור טובא	2,000
סה"כ ביניים	225,000
מדידות, תכנון, ובצ"מ 10%	22,500
סה"כ	247,500

מחולק על 664 דונם כ- \$ 373 לדונם

- הערה: 1. יהיה חסכון מה ברכישת ציוד מסוים מרויח במקום יצרן אחר.
2. חלק מהשטחים יתוספו לשטח קיים כך שגם לא יהיה צורך בהקעות גדולות במערכות שלמות, אלא חלקיות בלבד.

שטחי כותנה בית דו"ח מצב לאחר הכשרות הקרקע 12.12.84

השטח	לעיבוד עונת 83/84	הכשרה 84	חלקית 84	הכשרה 85	נשאר לעיבוד עונת 83/84	לעיבוד עונת 85/84
עמק	498	118			616	
מזבלה מנסורה	80	170			250	948
מנסורה דרום			82	82		
חור טובא דרום	117	162			279	676
חור טובא צפון	397				397	
ארבל הירדן	126	144			340	340
תפוח	70		70	?		
כרם	287			20	287	307
גבעת העץ				80		80
סה"כ	1575	594	152	182	2169	2351

לשנה הנוכחית יש לרשת 664 דונם אשר כוללים גם את המטע. אף על פי שלא הושלמה ההכשרה באותם 70 דונם, נעשה נסיון להשלים את ההכנה בעצמנו. יתכן שכמה דונם לא יהיו ניתנים לעיבוד ללא תוספת הכשרה כבדה יותר.
כך שנשארו למעשה כ- 180 דונם להכשרה חלקית או מלאה.

1. עלינו לתכנן כבר לקראת יציאת הפיטינגים מהמפעל וכדי שנוכל לתכנן במחושב ולא באונס עלינו לקבל בזמן הקרוב כמה החלטות לגבי הכוון שלנו במפעל שיינאר במשק. המפעל יורכב מאגף ברזים ואגף אלומיניום.

2. לפי ההחלטה הקיימת בסיס התכנון צריך להיות על עבודה עצמית בעיקר, עם תוספת שכירים במספר מוגבל אם אין ברירה.

3. בניתוח הבא לקחתי בחשבון מספר החברים והמתנדבים שעובדים היום. מתורגם לימי עבודה שלמים, לפי שעות גיל בפועל. ברשימה של עובדי המפעל מופיעים 84 שמות אך לפי הגיל של חברים ושעות גיל בפועל, עובדים 71 חברים לפי ימי עבודה שלמים. לקחתי בחשבון ממוצע של 6 זמניים במסגרת של חברים.

4. ניתחתי 4 מצבים, המצב הנוכחי, מטרה כלכלית גרידה בלי התייחסות לבעיה של עבודה שכירה, עבודה של חברים בלבד שעבדו במחלקות הקיימות דהיינו, ברזים וחמרן, ועבודה של חברים מרוכזים בברזים, וכמות מסוימת של עובדים שכירים שעבדו במחלקות בייצור מוצרי רות.

5. אני מקווה שהניתוח וההערות הבאים יהיו בסיס לדיון במשק על עתיד המפעל ועל רצון החברים להתמחות בעבודות השונות הקשורות למפעל.

1.6 המצב הנוכחי

ס"ה מחזור
מזה - פיטינגים
ברזים
חמרן
רות

8,959,000
3,659,000
3,800,000
100,000
500,000

מספר עובדים:

סה"כ	כללי	חמרן/רות	פיטינגים	ברזים	
29	2	11	4	12	ייצור ישיר: חברים
116	-	27	72	17	שכירים
19	3	9	1	6	הנדסה: חברים
16	4	1	7	4	שכירים
					מינהל + מכירה
29	13	5	4	7	חברים
6	5	1	-	-	שכירים
215	27	54	88	46	
77					סה"כ : חברים
138					שכירים
41,670	27,777	41,579	82,608		מחזור לעובד

2.6 מחזור של \$ 8,000,000 מבוסס על ברזים ואלומיניום.

5.5 מ' \$ ברזים, 2.5 מ' \$ חמרן/רות. המחזור נקבע לפי תכנית כדי להגיע לייצוא מתאים במקום הפיטינגים.

מספר עובדים (הערכה)

סה"כ	כללי	חמרן-רות	ברזים	
29	2	11	16	ייצור ישיר: חברים
58	-	36	22	שכירים
20	3	10	7	הנדסה: חברים
5	-	1	4	שכירים
				מינהל + מכירה
30	13	7	10	חברים
3	3	-	-	שכירים
145	21	65	59	
79				סה"כ חברים
66				סה"כ שכירים
55172	38,461	93,220		מחזור לעובד

3. מחזור של 6 מ' \$ מבוסס על העברת חברים ממחלקת החמרון לברזים והחזקת כמה שכירים במטרה להפעיל את הברזים בהיקף של 5 מ' \$ ורוית 1 מ' \$

מספר עובדים(הערכה)	ברזים	רוית	כללי	ס"ה
ייצור ישיר: חברים	26	5	2	33
שכירים	8	10	-	18
הנדסה: חברים	8	4	3	15
שכירים	3	-	-	3
מינהל ומכירה חברים	9	3	9	21
שכירים	-	-	-	-
	54	22	14	90
ס"ה חברים				69
ס"ה שכירים				21
מחזור לעובד	92,592	45,454	66,666	

4. עבודה עם חברים בלבד - מחזור מצופה ברזים - 3.7 מ' \$: חמרון - 1.2 מ' \$

מספר עובדים	ברזים	חמרון/רוית	כללי	ס"ה
ייצור	20	18	2	40
הנדסה	8	8	3	19
מינהל ומכירה	9	5	9	23
	37	31	14	82
מחזור לעובד	100,000	40,000	59,756	

הערות:

- מספר העובדים בכל' ניתוח חושב על בסיס של שמות החברים שעובדים במפעל לפי שעות גיל, ונוסף לזה תוספת קטנה של חברים חדשים שייכנסו וכמה זמניים לפי יחס שנראה לי סביר בין זמניים וקבועים בעבודות שלנו.
- במסגרת החלטה לצמצם עד למינימום או עד לאפס מספר שכירים בעבודה ישירה, הברזים יצטרכו להסתמך על אחוז די גבוה שלקבלנות משנה, ויהיה צורך לשנות סל המוצרים במידה מסוימת באלומיניום. שני הדברים האלה אפשריים. מצד שני לא רציתי לצאת מהתחום של מפעל ייצור לכיוון של מפעל מסחרי.
- אם נתבסס על רווחיות ממוצעת של 12-14% אז התוצאות תהיינה:

1.6	רווח	\$ 1,075,000	-	מצופה היום
2.6	"	960,000	-	המצב אינו שונה דרסטית מהיום
6.3	"	780,000	-	תלוי בפיתוח רציני אלצנו בתחום רוית
6.4	"	658,000	-	תלוי בשינוי " " " חמרון/כללי
- אם ברצוננו להגיע ל 8 מ' \$ מחזור, יהיה עלינו להעסיק כ-60 שכירים בייצור. כמובן דבר זה אינו לפי החלטת האספה.
- בכל צמצום מספר עובדי ייצור לכוון חברים בלבד, יהיה צורך לשחרר כמה חברים מהמפעל, בעצם כמה מהחברים שעובדים במינהל.
- השאלה הגדולה היא אם נוכל להמשיך ולמצוא מספיק חברים שיהיו מוכנים לעבוד בייצור משך תקופה די ארוכה, ועלינו לקחת בחשבון הגיל המתבגר של חברים רבים במפעל.
- עלינו כמשק להחליט כמה שאלות עקרוניות:
 - האם נעבוד בלי עבודה שכירה?
 - אם נעסיק עבודה שכירה עד לאיזה גבול? לדעתי כל תוספת של עבודה שכירה בייצור מורידה את המחויבות של החבר למלא מקום עבודה כלשהו בייצור.
 - מה המחזור המינימלי שנוכל להעמיד כמטרה?
 - האם כל מאמצנו יושקעו במפעל הקיים או האם נחפש מפעל מסוג אחר?
 - האם תכניותינו לעתיד יקחו בחשבון יצירת עבודה למבוגרים ומוגבלים?
- אני מציע כשיטת דיון שהחברים ישלחו אלי הערותיהם האישיות, ואחרי ריכוז הערות אלה נוכל להגל דיונים במסגרות השונות של המפעל והמשה.

18/ הערב? 18/30!

הערב, ליל שבת 11.1.85 בשעה 21.15 במועדון

ועדת התרבות ביחד עם הוועדה לחבר המבוגר שמחות לארח
את השחקן של תיאטרון חיפה

מרדכי בן-זאב

בתוכנית "צחוק תוך דמעות" (ערב קריאה ומשחק
להנאת כל הגילים)

חלק ראשון:

- 1) השכן שלי יאן מאת מרדכי בן-זאב
- 2) חיימקה העגלון " משה שמיר
- 3) צחוק באמצע (או כינוס בעלי הקרחות) דודו טופז, יחיאל מר
הפסקה

חלק שני:

- (מוקדש כולו לזכר השחקן היידישאי הנפלא ש. דליגן ז"ל)
"צעיר חינועזר ביידיש
"נחת פון קינדער
"מבקר חולה זיין"
שינויים אפשריים. בדיחות, שעשועי לשון ופרפראות גם באנגלית

כמה הערות לקטעי קריאה מאת מרדכי בן-זאב:

1. השכן שלי יאן: זהו סיפור אותנטי אשר אני עצמי חזיתי זאת על בשרי בימים הקשים בזמן השואה בפולין. זהו סיפור חיי.
 2. חיימקה העגלון: היות וזה עתה חוגגים את 75 שנות תל-אביב, מזכיר לנו סיפור זה את תיא הקטנה לפני 60 שנה. סיפור זה הינו סימבולי לכל אדם ובפרט לאדם הנמצא שנים רבות בארץ ואשר מגיע לגיל כזה אשר חייב לעשות חשבון נפש ולשאול את עצמו: האם כדאי היה כל מה שעשיתי למען הארץ? הסיפור הזה נותן את המענה.
 3. "צחוק באמצע" של דודו טופז בנוי חרוז קל וכולו צחוק ובדיחות.
 4. "כינוס בעלי הקרחות" (כולו צחוק) זוהי הומורסקה הבנויה גם היא על חרוז קל ועל טיפוסים שונים ומגוונים המתאוננים מרה על קרחתם.
- והנה מכתב תודה מאת מרכז צוות המועדון שער העמקים אל השחקן מרדכי בן-זאב:
- - - ההנאה מערב זה היתה מלאה. החברים היו מרותקים בשעה שהגשת את המו-נולוגים ואת קטעי המשחק, הן בחלק הרציני יותר (כגון - קטע יאנק) והן בחלק הקומי (שכלל הומורסקות של דליגן ואחרים). חששתי שהקטעים באידיש לא יתקבלו ע"י החברים שאינם שומעים שפה זו. אולם התברר שכושר המשחק שלך גבר על אי ידיעת השפה ואף הם נהנו הרבה מקטעים אלה. אם אסכם את התרשמות החברים, הרי זה זמן רב לא נהנו הנאה כה רבה כשם שנהנו בערב זה. ועל כך תבוא על הברכה.

כיבוד יוגש לפני ההופעה.

11th January, 1985

== WHAT'S NEW? ==

=====

- =*= A group of members goes up voluntarily every Tuesday afternoon to Tzfat hospital to help to care for the sick, serve tea and talk to the patients.....a fine effort.
- =*= And what else is good? The technical group at Kfar Blum school has been chosen as one of the four in the country for an incentive award. They will be showing their skills on next Independence Day - the theme of which is Science and Technology. Aryeh Wolfin, one of the group's directors, says with pride that it is a great achievement.
- =*= Good too that our working visitors returned from the desert safely.
- =*= Tzfat hospital was full this week with patients and visitors from Kfar Hanassi. I hope that by the time you read this most will have come home. Anyway - we wish a speedy recovery to Aviva Goldberg and Tal Palma, to Doron and Ronit. Les - still on your back! - be well soon.
- =*= More good news, this time from the world of sport: two victories last Saturday - at Rugby over our constant adversaries Yizrael, and at football over Kiryat Shemona. True that we lost at basketball, but the game was a good one and our team played well (the game was against Neot Mordechai, who are already in the second league.....)
- =*= Jeremy left us this week after a number of steak and farewell parties.....see you.....
- =*= And that reminds us that the sheep department is busy with insemination, mostly by the age-old direct method!! According to Yoel, the strongest ram "does his duty" up to ten times a day!
Meanwhile we are continuing quietly to develop artificial insemination.
- =*= This evening in the Moadon at 9.15 - Mordechai Ben-Zeev - from the Haifa Theatre, in the programme "Laughter through Tears".

SHABBAT SHALOM

\$\$ HAPPY BIRTHDAY TO: \$\$

13.1. Nira Solomon
Janine Ritter
Yonatan Cohen (Grandson Cohen)

14.1 Jeremy Gruenberg
Esti Netzer

15.1 Eitan Namali

17.1 Sarit Wolfin

19.1 Denny Steele
Ruth Golan

\$\$ HAPPY ANNIVERSARY TO: \$\$

14.1. Sarita & Joe Cina

**** AND MAZAL TOV TO ***

RUTI & EITAN IN NAHARIYA

AND TO DEBBI & SHMUEL HERE

ON THE BIRTH OF THEIR DAUGHTER & GRANDDAUGHTER

**** SHACHAR ****

